

Sygn. akt IX W 2970/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2016 r. sprawy

J. B.

s. B. i M. z domu T.

ur. (...) w L.

obwinionego o to, że:

w dniu 23 czerwca 2016r. o godz. 18.05 w O. na ul. (...) kierując samochodem m –ki J. (...) o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem m –ki O. (...) o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpiecznego w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art.86§1kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. **obwinionego J. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **86 § 1 kw** skazuje go na **karę 400,- (czterystu) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 40,- (trzydzieści) złotych.**

Sygn. akt IX W 2970/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 czerwca 2016r. około godz. 18.05 J. B. kierował samochodem m –ki J. (...) o nr rej. (...). Jechał lewym, przeznaczonym do jazdy w lewo, pasem ul. (...) w O. w kierunku skrzyżowania z ul. (...). Jego pasażerką była małżonka B. B.. W tym samym czasie – prawym pasem, przeznaczonym do jazdy na wprost poruszał się w kolumnie pojazdów P. S. (1), kierujący samochodem m - ki O. (...) o nr rej. (...). J. B. wyprzedził kierującego O., włączył prawy kierunkowskaz i rozpoczął zmianę pasa ruchu na prawy, wjeżdżając bezpośrednio przed niego. W wyniku tego manewru doszło do kontaktu pojazdów.

W samochodzie J. (...) zarysowany został tylny zderzak z prawej strony na wysokości od 58 do 58,5 cm od podłoża na długości 11 cm, błotnik tylny z prawej strony na wysokości 57 – 65 cm od podłoża i długości 51 cm, drzwi prawe tylne na wysokości 55 – 64 cm od podłoża i długości 76cm i drzwi prawe przednie na wysokości 57 - 63cm od podłoża na długości 26 cm. W pojeździe O. (...) zarysowane zostały drzwi lewe przednie na wysokości 56 – 72 cm od podłoża i długości 65cm, błotnik przedni prawy lewy na wysokości 54 – 72 cm od podłoża i długości 73cm, zderzak przedni z lewej strony na wysokość ci od 43 do 60 cm od podłoża i długości 24cm, błotnik tylny lewy na wysokości 44 – 65 cm od podłoża na długości 40 cm.

(dowody: wyjaśnienia obwinionego k. 32 w części w której Sąd dał im wiarę, zeznania świadka P. S. k. 32 v, 11, nagranie z monitoringu miejskiego k. 15, zdjęcia pojazdów k. 15, notatka urzędowa k. 3, protokoły oględzin pojazdów k. 4 i 5, szkic miejsca zdarzenia k. 7)

Obwiniony J. B. nie przyznał się do winy. Wyjaśnił, iż poruszał się lewym pasem ul. (...) przeznaczonym do jazdy w lewo, gdy z prawego pasa, zjechał w prawo biały samochód, on w tę lukę wjechał. W jego ocenie, kierujący pojazdem O. celowo przyspieszył aby spowodować kolizję. Stwierdził, że jest doświadczonym kierowcą i jego zachowanie było prawidłowe.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, w części w której znajdują potwierdzenie w nagraniu z monitoringu miejskiego. Nie sposób jednak podzielić przekonania obwinionego o prawidłowości wykonania przez niego manewru zmiany pasa ruchu. Poza oczywistymi wątpliwościami natury prawnej, należy zwrócić uwagę na zachowanie obwinionego, sprzeczne z zasadami kultury jazdy. Wbrew jego twierdzeniom, ruch na ul. (...) wcale nie był wzmożony, jak na to miejsce. Obwiniony poruszał się ze znacznie większą prędkością, niż kolumna pojazdów jadąca pasem do jazdy na wprost, chciał wykorzystać fakt, iż lewy pas jest wolny i mimo, iż miał możliwość bezpiecznej zmiany pasa ruchu wcześniej, próbował to wykonać w ostatnim momencie, tylko po to by znaleźć się parę samochodów bliżej skrzyżowania. Idąc tokiem rozumowania obwinionego, trzeba by było stwierdzić, iż kierujący czerwonym pojazdem, widocznym na nagraniu, który tak jak on poruszał się lewym pasem i chciał go zmienić na prawy, jest złym kierowcą, bo włączył kierunkowskaz i zatrzymał się, by poczekać, aż pojazdy poruszające się tym pasem przejazdu, bądź któryś z kierujących ustąpi mu pierwszeństwa.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. S. (1) albowiem potwierdzone zostały nagraniem z monitoringu. Nie sposób za to podzielić, z tego samego powodu, zeznań B. B., w której ocenie było dość dużo miejsca na prawym pasie by na niego wjechać.

Zmiana pasa ruchu polega na zmianie położenia pojazdu w stosunku do krawędzi lub osi jezdni, przy utrzymaniu ruchu na tej samej jezdni. Z treści przepisu art. 22 ust 1 wynika, że zmiana zajmowanego pasa ruchu może nastąpić: z zachowaniem szczególnej ostrożności (ust. 1); kierujący pojazdem, zmieniając zajmowany pas ruchu, jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierza wjechać, oraz pojazdowi wjeżdżającemu na ten pas z prawej strony (ust. 4). **Szczególna ostrożność** polega na upewnieniu się, czy można dokonać zmiany pasa ruchu bez utrudnienia ruchu lub spowodowania jego zagrożenia. Innymi słowy, **kierujący pojazdem musi być na tyle uważny, by zdążyć zaniechać pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub zmuszało innego uczestnika ruchu do podjęcia manewru obronnego**. Kierujący zamierzający wykonać wyżej wymieniony manewr winien go zawczasu i wyraźnie zasygnalizować (ust. 5), nie można jednak zapominać, iż sama sygnalizacja nie uprawnia do wykonania manewru. **Ustąpieniem pierwszeństwa**, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 23 Prawa o ruchu drogowym jest powstrzymanie się od ruchu, jeśli ruch mógłby zmusić innego kierującego do zmiany kierunku lub pasa ruchu albo istotnej zmiany prędkości. Kierujący winien przede wszystkim zachowywać szczególną ostrożność i uważnie obserwować warunki ruchu od momentu powzięcia zamiaru wykonania manewru, poprzez cały czas jego trwania, aż do bezpiecznego zakończenia. Od nieudzielenia pierwszeństwa należy odróżnić **wymuszenie pierwszeństwa**, chociaż zachowanie zewnętrzne jest tożsame. Na różnice między tymi pojęciami zwrócił uwagę Sąd Najwyższy, wyjaśniając, że "nie każde nieudzielenie pierwszeństwa przejazdu ma postać wymuszenia, to ostatnie bowiem oznacza **świadome wchodzenie w konflikt z zasadami ruchu drogowego**, jest więc następstwem co najmniej nieumyślności, (...)

Inaczej mówiąc, brak jest podstaw do przyjęcia, że oskarżony widział nadjeżdżającego motorowerystę i nie udzielił mu świadomie pierwszeństwa przejazdu, chcąc go w ten sposób zmusić do zrezygnowania z tego pierwszeństwa albo licząc lekkomyślnie, że uda mu się przed nim przejechać, (...)" (wyr. SN z 16 lipca 1980 r. (w:) R.A. Stefański, Przepięstwa i wykroczenia... , poz. 282; wyr. SN z dnia 17 grudnia 1964 r.,(...), OSNKW 1965, nr 7, poz. 75, z glosą A. Bachracha, OSPiKA 1966, z. 7-8, poz. 182). W ocenie Sądu, mając na względzie ustalenia stanu faktycznego oraz powyższe zważania należy stwierdzić, iż zachowanie obwinionego w niniejszym przypadku nosiło znamiona „wymuszenia pierwszeństwa”.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu wina obwinionego jest ewidentna i została mu udowodniona. J. B. w dniu 23 czerwca 2016r. około godz. 18.05 w O. na ul. (...) kierując samochodem m –ki J. (...) o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem m – ki O. (...) o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpiecznego w ruchu drogowym. Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art.86§1kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym i z mocy tego przepisu obwiniony został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd miał na uwadze jako okoliczność obciążającą przede wszystkim dotychczasową karalność obwinionego za wykroczenia drogowe (wydruk z bazy (...) k. 26 – 27).

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, kara wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec skazania obwiniony został obciążony kosztami postępowania i opłatą.